

[Christmas Møller.]

denne Betænkning her i Rigsdagen og just gjort opmærksom paa, at den smidigere Handelspolitik, som vi for vort Vedkommende er gaaet ind for, kunde føres paa den Maade, at man uddifferentierede Toldsatserne, saaledes som det Mindretal, jeg nævnte, ogsaa i høj Grad pegede paa.

Jeg maa derfor overfor det ærede Medlem Hr. Holstein benægte, at en Tilslutning til de Traktater, som i Dag foreligger til sidste Behandling, paa nogen Maade skulde være paa tværs af den handelspolitiske Linie, som det konservative Parti er gaaet ind for.

Jeg kan i denne Forbindelse videre nævne overfor det ærede Medlem, at da vi havde Toldvaabenhvilekonventionen til Behandling i Marts—April i Fjor og nu ved Rigsdagens Aabning i Oktober Maaned i indeværende Rigsdagssamling, gik det konservative Folkeparti imod Toldvaabenhvilekonventionen ud fra Betragtninger, som falder meget nøje sammen med de Anskuelser, jeg her har fremsat. Da vi havde den saakaldte nordiske Konvention til Behandling, Spørgsmaalet om den økonomiske Tilnærmelse mellem de nordiske Lande, Nederlandene og Belgien, om hvilken Konvention man ikke kan sige, at den er af den kraftige Karakter, at den binder os til overhovedet intet at foretage os med vore Toldsatser, kunde vi, om end med Betænkelighed, gaa med til denne, fordi den paa andre Omraader gav Fordele, og fordi man fra Erhvervsorganisationernes Side havde ønsket den, og vi kunde gøre det, om end med Betænkelighed, som jeg sagde, fordi den ikke paa nogen Maade hindrede vor Handlefrihed eller båndt vor Selvstændighed, saaledes som Toldvaabenhvilekonventionen gjorde det.

Jeg tror derfor, jeg har Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at den Linie, der har været i det konservative Folkepartis Politik paa dette Omraade: fra vort Krav i 1927 om at faa en Undersøgelse af hele vor Traktatpolitik, fra den Stilling, der blev indtaget i 1928, om jeg saa maa sige, det første Varselskud med Hensyn til hele vor Handelstraktatpolitik, og videre frem over Traktatkommissionens Betænkning, som peger paa, at man paa Mestbegunstigelsesklausulens Grund meget vel kan føre den Handelspolitik, som vi er gaaet ind for, til vor skarpe Modstand mod Toldvaabenhvilekonventionen, er saaledes, at det ærede Medlem Hr. Holstein ikke kan finde nogen som helst Begrundelse for det Angreb, han i Eftermiddags rettede mod det konservative Folkeparti. Jeg ønsker yderligere at under-

strege, at det, saaledes som Forholdene udvikler sig ude i Verden, maaske kunde være rimeligt at tage Spørgsmaalet om alle vore Handelstraktater op til Undersøgelse og Overvejelse.

Hvis det gennem de Bemærkninger, jeg her har fremsat, hvad jeg maa haabe, er lykkedes at overbevise det ærede Medlem Hr. Holstein om, at han ingen Bekymring behøver at nære, kan jeg kun være tilfreds.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det er mig ikke ganske klart, hvorfor det ærede Medlem Hr. Holstein har benyttet denne Lejlighed til at forsøge at rejse en Art Debat om Partiernes handelspolitiske Stilling. Der har jo været en rig Række Lejligheder fra Finanslovbehandlingen, og lige til vi forleden Dag drøftede Oslokonventionen, hvor det maaske havde faldet lige saa naturligt. (*Holstein:* Da var jeg syg, jeg laa i Sengen af Influenza). Ja, ja, men der har været mange andre Lejligheder i Aarets Løb, men det er naturligvis heller ikke saa forfærdelig magtpaaliggende, hvilken Lejlighed der gribes til det.

Jeg forstaar imidlertid, at det, der har ligesom givet Udgangspunktet for det ærede Medlem, er en Forestilling om, at man her havde stillet sig paa en ganske særlig Maade ved at afvise Ønsker fra tyrkisk Side om en Traktat bygget paa Tarifaftaler, eller rettere sagt, en Forening af Mestbegunstigelsesprincippet med visse Tarifaftaler. Det ærede Medlem vil imidlertid have lagt Mærke til, at denne Mulighed fra tyrkisk Side forelaa under nogle Forhandlinger i 1927—28, altsaa for nogle Aar siden, og naar det blev afvist, blev det ikke afvist fra dansk Side, fordi man ikke under nogen Omstændighed kunde tænke sig nogen som helst Art af Tarifaftaler — den samme Regering sluttede jo en saadan Aftale med Tariffbestemmelser i med Spanien —, men det blev opgivet den Gang, fordi Traktatkommissionen efter en meget nøje Prøvelse af det, der forelaa, kom til det Resultat, at der ingen praktisk Mulighed var for at komme frem ad den Vej. Da Spørgsmaalet derefter atter fremstod paa det Tidspunkt, da jeg havde med de Sager at gøre, da havde Tyrkiet forandret sin Politik og var gaaet over til at bygge sine Handelstraktater paa det samme Mestbegunstigelses-system, som vi fra dansk Side er vant til, med Udgangspunkt i en Aftale med England. Der forelaa altsaa slet ikke det Problem, som synes at have været Udgangspunkt for det ærede Medlem.

I det hele taget tror jeg, der kan være Grund til at understrege, at Mestbegunsti-